

e-com.UdA

Número 61

30 de setembre de 2010

Consell editorial

- Univers Bertrana
- Manel Cayetano
- Aleix Dorca
- Sara Esqué
- Miquel Nicolau
- Florenci Pla
- Josefina Porras
- M. d'Urgell Sansa

Contacte: butlleti@uda.ad

Klaatu barada nikto

Klaatu

Editorial	1
Què fem?	1
UdA.Sostenible	2
Parlem?	2
Biblioteca	4
Lliçons recreatives	4
Info-Ud'A	6
Agenda	9
Postres de músic	10
Perles	12

Editorial

Tret de sortida del nou curs acadèmic 2010-2011. La tornada de les vacances i l'inici de les classes són el punt de partida d'una nova etapa. Ens retrobem estudiants, professorat i personal administratiu i tècnic amb altres companys de feina, per fer balanç del que hem deixat enrere i comentar com es presenta la feina per als propers mesos.

El millor indicador del nostre atractiu és el nombre de nous estudiants, aquells que, un cop finalitzat el seu cicle de segona ensenyança, ens han triat com a universitat per preparar el seu futur professional. Només en formació reglada presen-

cial, el nombre de nous estudiants superarà la vuitantena.

La comunitat universitària d'Andorra emprèn aquest nou viatge amb optimisme i amb l'afany de seguir treballant per millorar dia a dia la universitat pública del nostre país. L'inici del curs suposa nous reptes i noves esperances i més en aquest curs 2010-2011, que suposarà la renovació de tots els plans d'estudis i la seva adaptació definitiva a l'Espai Europeu d'Ensenyament Superior. Benvinguts a bord.

Consell editorial

Què fem?

UdArt Poesia

El Consell editorial d'aquest butlletí ens ha demanat que expliquéssim com s'organitza la mostra 'UdArt Poesia', un cicle de dues exposicions que s'allargaran durant el curs 2010-2011 amb el repte d'apropar als estudiants, i al públic en general, una forma d'expressió literària sovint poc visible. La primera exposició, que estarà instal·lada fins al 14 de gener de l'any vinent, vol contribuir a fer conèixer els poetes del Principat d'Andorra, mentre que la segona, del 3 de febrer al 24 de juny de 2011, estarà dedicada a poetes vinculats a l'Alt Urgell i la Cerdanya. En total, *UdArt Poesia* compta amb la participació de 41 autors contemporanis, de Jordi Pere Cerdà a Àlvar Valls, passant per Teresa Colom, Josep E. Dallerès o Manel Gibert, entre tants altres. Les parets de la Universitat serveixen d'inhabitual suport a uns plafons on cada autor està representat amb una selecció de la seva obra.

Com a activitats participatives, s'ha habilitat un espai per a la lliure expressió poètica i es farà una lectura de poemes el Dia mundial de la poesia (21 de març), que estarà dedicada als *Haikus*

d'*Arsinal* i a les *Estances de Lòria* d'Agustí Bartra (1908-1982). A la Biblioteca Comunal Universitària de Sant Julià de Lòria s'han previst, a més, diverses activitats al voltant dels llibres que segueixen el calendari de la mostra.

La iniciativa compta amb la col·laboració d'Agora Cultural, plataforma integrada per dinou entitats culturals d'Andorra que el juny del 2009 (quan la Societat Andorrana de Ciències n'assumia el secretariat de torn) va recollir per a la seva revista el material que ara ha servit de base per a les exposicions. També s'emmarca dins els actes de la Capital de la Cultura Catalana Escaldes-Engordany 2011.

El projecte *UdArt* vol aproximar les belles arts a la comunitat universitària, tot consolidant la Universitat d'Andorra com una institució dinamitzadora dins la societat, més enllà de l'activitat estrictament acadèmica. Aquesta és la segona mostra que s'organitza. La primera edició, l'any 2009, va estar dedicada a l'escultura.

Univers Bertrana

UdA.Sostenible

El camí de la saviesa i el camí de l'acció pel desenvolupament sostenible

A final d'agost va traspasar el filòsof i teòleg català Raimon Panikkar, La seva mort ha arribat poc més d'un any després que Vicenç Ferrer també ens deixés.

És interessant comparar la vida d'aquests dos catalans. Van néixer molt a prop en el temps i en l'espai, els dos van tenir profundes inquietuds intel·lectuals i espirituals essent joves, els dos van ser ordenats sacerdots, i els dos van anar a parar a l'Índia per diferents motius.

Tot i les similituds, també hi ha grans diferències. Ferrer en un moment de la seva vida va decidir que ja n'hi havia prou de pensar i teoritzar, i que el que calia era actuar. De fet la seva filosofia de l'acció és el tret que més l'identifica, i la seva frase *l'acció bona conté totes les filosofies, totes les ideologies, totes les religions* defineix molt bé el que pensava. Panikkar en canvi, va seguir tota la vida amb el seu treball intel·lectual, i si se l'ha conegut, sobretot els últims anys, és per la seva aposta pel diàleg interreligiós i intercultural. La seva frase, en relació a la seva estada a l'Índia, *vaig marxar cristià, vaig descobrir-me a mi mateix hindú i torno budista, sense deixar de ser cristià*, descriu molt bé el que ha estat la seva vida i la seva manera d'entendre les religions, considera que Crist no és monopoli de cap tradició.

Des de l'hinduisme, podríem dir que Panikkar ha

estat un *Jnana Yogui*, perquè seguia el camí de la saviesa; mentre que Ferrer seria un *Karma Yogui*, perquè seguia el camí de l'acció desinteressada.

El secretari general de l'ONU, Ban Ki-moon, ha convocat una cimera del 20 al 22 de setembre per mirar de fer complir els Objectius de Desenvolupament del Mil·lenni (ODM), d'ajuda als més necessitats. Imagino que la cimera servirà únicament per xerrar i xerrar, perquè d'actuacions concretes no n'acostumen a sortir, i si en surt alguna, és purament demagògia.

Vicenç Ferrer i Raimon Panikkar sabien, com sabem molts de nosaltres, que eradicar la fam del món o ajudar al desenvolupament no és una decisió política, sinó que passa per un canvi de pensament i per l'acció desinteressada.

Els van dedicar tot el temps de la seva vida a la pau i al desenvolupament humà, un a través de l'acció desinteressada, i l'altre a través del diàleg i del pensament.

Si tots nosaltres poguéssim ser solidaris i dedicar una mica de temps als altres, a través d'organitzacions no governamentals, mitjançant el voluntariat o l'activisme, la partida pel desenvolupament del Mil·lenni, no estarà perduda.

Vicens Blasco Ferrón

Parlem?

Participació a la Universitat Catalana d'Estiu

Aquest any he participat a la XLII Universitat Catalana d'Estiu, celebrada a Prada, a la regió francesa del Conflent, durant els dies 17, 18, 19, 20 i 21 d'agost. He participat, en les dues modalitats: com a professora i com a estudiant.

Com a professora, he col·laborat amb el departament o l'àrea de llengua amb el curs titulat *La interrelació dels usos lingüístics amb els diferents grups lingüístics presents a Andorra*. Aquest curs s'ha portat a terme en cinc dies diferents d'una hora cadascun. El primer dia vaig tractar les qüestions referents als *Grups lingüístics i culturals d'Andorra*: els principals grups lingüístics i culturals d'Andorra; definició i caracterització. El segon dia vaig tractar les *Representacions socials i grups lingüístics a Andorra*: la interrelació i la intra-relació de les percepcions i les representacions socials dels diferents grups lingüístics presents a

Andorra. El tercer dia, les qüestions dels *Joves, llengües i sistemes educatius d'Andorra* mitjançant el discurs dels joves respecte a la construcció de la identitat social, personal, cultural entorn a l'experiència educativa. A la quarta sessió, *La construcció de la identitat en els joves d'Andorra*, i els elements principals articuladors del discurs identitari en la població juvenil del context andorrà. Finalment el darrer dia, vaig tractar els *Principals prejudicis i estereotips dels diferents grups lingüístics respecte als altres presents a Andorra*.

Les meves impressions són força positives, ja que hi va haver gran quòrum i aportacions força interessants i, per tant, em sento disposada a seguir participant en anys posteriors.

(continua a la pàgina següent)

Parlem?

Participació a la Universitat Catalana d'Estiu (cont.)

Com a estudiant, vaig rebre un ajut, per part del Ministeri, i vaig poder gaudir del programa que cadascú es pot fer al seu gust. Vaig seguir el curs de la Catalunya Nord, que vaig trobar força interessant, ja que feia un breu recorregut per la situació lingüística o multilingüística de França: el bretó, l'alemany, el català... i a la tarda vaig fer un curs de japonès, molt interessant també des del punt de vista lingüístic i cultural. També vaig assistir a la jornada que es va fer sobre Andorra, matisant el terme de ciutadania, jornada de gran

utilitat, ja que el concepte es va matisar des de diferents òptiques i plans.

Us animo a participar-hi, als que encara no coneixeu el valor d'aquesta universitat, sobretot pel que fa referència a la defensa, fixació i manteniment de la llengua i cultura catalana.

Alexandra Monné i Bellmunt

Somnis

Què has somiat? – pregunta la meua filla cada dia, i jo mai no me'n recordo. Així que li explico tot allò que hauria d'haver somiat. Les excursions de muntanya, les flors i les papallones, els cels nocturns i les seves estrelles, el meu poble quan era petita i tots els animals que teníem a casa (porquets, conills, gallines), la meua àvia Olga, el nen de la meua germana que està gairebé a punt de néixer, el mar i el castell de Cotlliure, amb les seves platges de pedra i cases de color taronja i groc. Més ciutats... Florència quan la vaig veure per primera vegada, Venècia que mai he vist, Itàlia en general, i mira que gairebé no la conec, mai no he tingut cap equivalent d'unes vacances a Roma. Tampoc no he vist la pel·lícula de *Les vacances a Roma*, només tinc la consciència que es tracta de les pel·lícules d'Audrey Hepburn on està tan maca com la meua mare de jove... Audrey Hepburn, aquella que deia que per tenir llavis bonics calia dir coses bones, per tenir ulls bonics, calia veure la bellesa dels altres, i per caminar amb dignitat, recordar que mai no camines sol.

Sí, jo hauria d'haver somiat coses bones. Se m'hauria haver obert la bellesa del món. Hauria d'haver-me despertat amb la consciència que mai no caminaré sola. Però els únics somnis que recordo de les últimes setmanes és una versió (que em va semblar prou bona) de la tercera pel·lícula de l'Indiana Jones (aquella on Sean Connery, vull dir doctor Jones pare, li fa comptar fins a vint en grec abans de començar a parlar, i on s'explica la mania que té per les serps), i el somni on un autobús ple de polítics de relativa rellevància internacional entrà al meu pis, per la porta. La veritat és que visc al primer, i tècnicament la nostra porta d'entrada no està prepara-

da pel pas d'autobusos plens de gent, però no van trencar res. Van baixar de l'autobús i es van muntar una festa amb còctels i canapès. La veritat és que no era gens desagradable, però estaven fent la seva festa, i a mi no em feien ni cas. No sé on estava la meua família, però considerant que es tractava d'un somni, dic jo que continuaven dormint, mentre jo em vaig despertar indignadíssima per la poca consideració que els personatges públics de l'autobús havien demostrat pels sentiments del ciutadà humil (o sigui, jo), entrant al seu pis en transport públic. Em va costar cinc minuts ben bons resituar-me en la realitat. Mentida: en fa cinc dies, i encara no els ho perdono. Especialment a Barack Obama. D'aquest sí que no esperava aquesta mena d'actuacions.

Com és, la realitat? Fins a quin punt ens la inventem? Fins a quin punt la influencien els nostres somnis, les pel·lícules que hem vist, les històries de la nostra infància, i simplement les coses que ens havíem inventat, per fer bonic, per espantar-nos a nosaltres mateixos, o per fer feliç algú que estimem?... Com construïm el nostre món real, i fins a quin punt ens és permès viure en un món fictici, teixit amb fils de fantasia?... En rus, per dir *bona nit*, es desitja una nit tranquil·la. Que siguin tranquil·les totes les nits. I que tingueu bonics somnis.

Alexandra Grebennikova

Biblioteca Comunal Universitària

Noves adquisicions de la BCU. Setembre 2010

Andorra a l'enquesta mundial de valors

per Batalla, Josepa
Editor: Pagès | Govern d'Andorra, Ministeri d'Educació, Joventut i Esports | CRES, Centre de Recerca Sociològica, 2009

Diccionari general de l'esport

per Centre de Terminologia TERMCAT
Editor: TERMCAT, Centre de Terminologia, 2010

Acortar distàncies

per Cánovas Méndez, Marcos
Editor: Octaedro, 2009

El Documental como estrategia educativa

per Breu, Ramon
Editor: Graó, 2010

Introducción al patrimonio cultural

per Tugores i Truyol, Francesca
Editor: Trea, 2006

El laboratori d'història: La pràctica en la comprensió del passat

per Forn i Salvà, Francesc
Editor: Bhorsori, 2010

Cómo hablar de arte a los niños: El primer libro de arte para niños... destinado a los adultos

per Barbe-Gall, Françoise
Editor: Nerea, 2009

La Vall de Boí: mil anys d'art romànic

per Coma Quintana, Laia
Editor: Llibres de Matricula, 2009

Migjorn: Exercicis d'Exploració i representació de l'Espai

per Vilarrassa, Araceli
Editor: Graó, 1987

Un Passeig pel campus

per Bertrana, Unvers
Editor: Publicacions i edicions de la Universitat de Barcelona, 2008

Consolidación de estados financieros

per Álvarez Melcón, Sixto
Editor: McGraw-Hill, 1999

Planificación y organización de centros documentarios

per Fuentes Romero, Juan José
Editor: Trea, 2007

Ordinadors a les aules

per Barba, Carme
Editor: Graó, 2010

L'Avaluació de la recerca en humanitats i ciències socials

Editor: Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya, 2010

Any Rodoreda: 1808-2008 Memòria

Editor: Fundació Mercè Rodoreda
Institut d'Estudis Catalans, 2010

La Materia

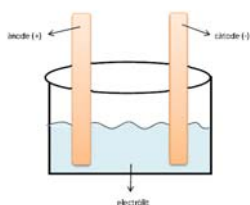
per Giorgi, Elena
Editor: Firenze Edizione per La Biblioteca, 2003

L'officina della Scienza

per Diehn, Gwen
Editor: Editoriale Scienza Srl, 1994

Lliçons recreatives

Piles

Qui no s'ha preguntat algun cop, mirant-se una pila de botó, com és possible que una cosa tan petita pugui fer que el comandament obri la porta del garatge, que el rellotge funcioni, o que la llanterna projecti un focus de llum a certa distància.

Una pila no és més que un dispositiu que converteix energia química en energia elèctrica. Es compon d'un recipient en el qual hi ha una substància anomenada electròlit la qual és altament conductora gràcies als ions que conté. Al recipient, ens hi hem d'imaginar dos metalls submergits: són els elèctrodes. Quan els elèctrodes reaccionen amb l'electròlit, a l'elèctrode positiu (ànode) es produeixen electrons (reacció d'oxid-

ació), alhora que a l'elèctrode negatiu (càtode) es produeix un dèficit d'electrons. Quan els electrons sobrants del càtode passen a l'ànode, diem que a la pila existeix tensió elèctrica (voltatge).

Perquè la pila generi corrent elèctric, és necessari que un conductor uneixi els pols positius i negatius, és a dir, que els electrons es moguin. Si aquesta unió la fem col·locant només un fil elèctric conductor (per exemple, el clàssic fil de coure que s'utilitza per a les instal·lacions elèctriques), el que hauré produït és un curtcircuit i probablement hauré fet que la pila descarregui la major part de la seva capacitat.

Lliçons recreatives

Piles

Perquè això no ens passi, entre un elèctrode i l'altre, entremig del fil conductor, hi hem de col·locar una resistència (per exemple, una bombeta). D'aquesta manera, quan les càrregues elèctriques circulin, en passar pel fil i arribar a la bombeta, aquesta, s'encendrà.

Quan la pila no està connectada a res, no genera corrent elèctric. Però els elèctrodes es fan malbé amb el pas del temps. Això vol dir que, si tenim una pila molt vella, encara que potser no l'ha-guem fet servir mai, és probable

que estigui descarregada. Si considerem el deteriorament d'una pila a raó de 6mV per mes (aproximadament un 5% cada any), això vol dir que una pila de 1,5V (per exemple les piles AAA –triple A– com les que utilitzem en el comandament de la TV), que faci 3 anys que no l'hem fet servir, ja només li quedarà una càrrega de 1,3V. Per tant, per obtenir el màxim rendiment, quan anem a comprar una pila cal fer cas de les dates de caducitat: com més llunyana sigui la data, més fresca estarà la pila.

Les piles, a diferència dels acumuladors (bateries), tenen l'inconvenient que, un cop han descarregat tota l'energia, el seu sistema queda alterat i no poden tornar-se a recarregar. Llavors, l'hem de substituir per una altra pila nova.

En canvi, les bateries són unitats que converteixen energia química en energia elèctrica, però on aquest procés és reversible. Això fa que puguin tornar-se a carregar. Aquest procés de recàrrega pot donar-se un nombre limitat de vegades, i ha de començar sempre amb un procés que generi càrrega elèctrica. Així, per exemple, la bateria del nostre cotxe ha de tenir càrrega per tal que pugui recarregar-se a mida que el cotxe va consumint energia.

Un dels grans inconvenients de les piles i de les bateries és que, tard o d'hora, quan deixen de ser servibles, hem de substituir-les per una de nova. Fins fa poc, fèiem servir bateries de níquel-cadmi (el càtode era d'òxid de níquel, l'ànode de cadmi, i l'electròlit d'òxid de potassi), les quals eren altament contaminants. Actualment, a pesar encara del seu elevat preu, estem utilitzant bateries de ions de liti (Li-on) de molta més capacitat

(produeixen tres vegades més d'energia que les anteriors, i un voltatge de pràcticament el doble), admeten un major nombre de recàrregues (fins a 1.000) i els materials són menys contaminants. Tot i així, les piles i bateries les hem de dipositar sempre en un contenidor de reciclatge.

Pensem que una pila de manganès (de les actuals piles alcalines) pot arribar a contaminar 175.000 litres d'aigua (més quantitat d'aigua que la que pot beure una persona durant tota la seva vida).

La pila de darrera generació és la fuel-cell, un dispositiu que actua com un generador electroquímic d'energia, la qual l'obté a partir de la reacció de l'hidrogen amb l'oxigen, sense produir-se combustió. Es tracta d'un generador silenciós, sense emissions i no contaminant, la capacitat del qual és molt més alta que la de qualsevol pila de les que coneixem. A diferència de les piles convencionals, la fuel-cell transforma l'energia de forma contínua. Així, un cop s'esgota el combustible, es poden tornar a omplir, fins a un nombre il·limitat de vegades. Les possibles aplicacions de la fuel-cell són múltiples: des de la telefonia mòbil i la informàtica, passant pels vehicles, i fins i tot, s'estudien aplicacions com la calefacció de la llar.

L'ús i l'aplicació de les piles es coneix des de principis de del segle XIX (Alessandro Volta – 1800). I és un funcionament molt similar al de l'anguila elèctrica i altres bèsties que fa milions d'anys que generen electricitat per paralytzar les seves víctimes! Des de llavors, amb la creixent proliferació dels aparells mòbils, tot i l'impacte causat pel cost de les noves tecnologies aplicades, l'evolució de la pila ha esdevingut constant havent-se fet imprescindible en l'ús de molts aparells. Veiem que el estudi i desenvolupament no s'ha aturat, però ... les fonts d'alimentació mòbil basades en matèries primeres com l'aigua o l'oxigen, són un mite, o podran ser una realitat?

Urgell Sansa

Scooter Suzuki de 125cc que utilitza una pila d'hidrogen per a alimentar el motor elèctric. Presentada en el saló de l'automòbil de Tokyo el 2010.

Info.UdA

Acte d'obertura del nou curs acadèmic

El dilluns 18 d'octubre, a les 11 del matí, se celebrarà l'acte oficial d'inauguració del curs acadèmic 2010-2011 amb la presidència del cap de Govern, el M.I. Sr. Jaume Bartumeu.

La conferència inaugural *La universitat en la societat del coneixement* serà impartida pel Sr. José-Ginés Mora, doctor en ciències econòmiques i empresarials i professor a l'*Institute of Education* de la Universitat de Londres.

L'acte tindrà lloc al Centre Cultural i de Congressos Lauredià.

Curs d'actualització en cooperació internacional i voluntariat

Es posa en marxa la segona edició del curs d'actualització en cooperació internacional i voluntariat que s'impartirà a la Universitat d'Andorra, promogut per la comissió UdA Solidària i amb el patrocini de la Fundació privada Banca Privada d'Andorra.

El Curs d'actualització en Cooperació internacional i voluntariat, està obert a tota la societat, començarà el proper mes d'octubre i s'impartirà fins al febrer del 2011. La formació compagina la teoria i la pràctica amb un total de 35 hores de formació, que es complementen amb unes 10 hores estimades de treball personal.

Com a treball final, els alumnes han d'elaborar un projecte de cooperació que es pot realitzar a Andorra o a l'estranger. En finalitzar el curs, es lliurarà un premi al millor projecte de cooperació presentat, i en cas que prevegi accions concretes que es puguin posar en pràctica, es podrà finançar fins a un màxim de 3.500 euros.

Aquest curs s'adreça als estudiants de titulacions reglades de la Universitat d'Andorra (que en acabar poden obtenir el reconeixement d'1,5 crèdits europeus de lliure elecció) i a totes aquelles persones interessades a complementar la seva formació personal per poder intervenir en projectes de cooperació internacional i d'acció humanitària. Pot ser especialment útil per als tècnics d'administracions públiques encarregats de la gestió de projectes de cooperació, ja sigui directament o a través de les ONG. Cal destacar la qualitat del professorat que aporta una dilatada experiència en temes de voluntariat.

Oberta la preinscripció al curs *Mètodes quantitativus i qualitativus en recerca*

El proper 1 d'octubre comença a la Universitat d'Andorra el curs *Mètodes quantitativus i qualitativus en recerca*, el segon mòdul del *Postgrau en iniciació a la recerca*, una formació pensada per a totes aquelles persones, titulades universitàries, que inicien l'activitat de recerca científica o el seu doctorat. El postgrau forma part del pla d'estudis de doctorat, però també s'ofereix a tothom que hi estigui interessat.

El curs té com a objectiu presentar les tècniques d'anàlisi de dades i les tècniques qualitatives de recerca més usuals, que permeten una comprensió més profunda dels fenòmens analitzats. Al llarg del curs s'introduiran els tipus de variables existents, la forma en què es pot analitzar cada tipus, com es pot inferir la informació d'aquestes variables des d'una mostra a una població i com es poden combinar les tècniques d'anàlisi bivariant i multivariant més utilitzades en la recerca universitària. Aquesta part més quantitativa es complementa amb la presentació de les entrevistes en profunditat, les reunions de grups, el mètode Delphi i l'estudi de cas com a eines de recerca.

Té una càrrega de 4 crèdits europeus i inclou 30 hores de sessions presencials.

Info.UdA

Cinema: *Maria i jo*

Amb motiu de l'inici del segon curs del Postgrau en trastorns de l'espectre autista, us convidem a la projecció de la pel·lícula 'Maria i jo', com també al col·loqui posterior amb Miguel Gallardo, autor del còmic en què està basada.

L'acte tindrà lloc el 14 d'octubre a les set del vespre als Cinemes Modern d'Andorra la Vella. L'entrada és lliure (aforament limitat).

Organitzen l'UdA, l'EENSM i AUTEA, amb el suport de la Fundació Privada BPA, el Govern d'Andorra i Cinemes Modern.

Acte de lliurament de títols

El dilluns 18 d'octubre, en el marc de l'acte oficial d'inauguració del curs acadèmic 2010-2011, es lliuraran els diplomes de les titulacions estatals del curs 2009-2010.

El curs 2009-2010 es van titular un total de 83 estudiants en el formacions següents:

Formacions presencials:

Ensenyament professional superior	13
Diplomatura en Infermeria	14
Bàtxelor d'especialitat en infermeria obstetricoginecològica	2
Diplomatura en Informàtica	7
Diplomatura en Administració d'empreses	10
Bàtxelor en Ciències de l'educació	16

Formacions virtuals: 21

Òpera oberta 2010-2011

En la propera edició d'Òpera oberta la Universitat d'Andorra oferirà quatre òperes en directe dels del Gran Teatre del Liceu de Barcelona i una en diferit des del Teatro Real de Madrid.

El calendari de representacions serà el següent:

- Dimecres 13 d'octubre del 2010: *Carmen* de Georges Bizet
- Dimarts 16 de novembre del 2010: *Lulu* d'Alban Berg
- Dimecres 2 de febrer del 2011: *Iphigénie en Tauride* de Christoph Willibald Gluck (Teatro Real)
- Dimarts 8 de març del 2011: *Parsifal* de Richard Wagner
- Dimecres 13 d'abril del 2011: *Cavalleria rusticana / Pagliacci* de Mascagni/Leoncavallo

Es repetirà l'experiència, com a activitat opcional, d'assistir al Gran Teatre del Liceu de Barcelona a la representació d'una òpera. En aquesta ocasió s'ha escollit l'obra *Der Freischütz* (El caçador furtiu) de Carl Maria von Weber que es representarà el dilluns 23 de maig del 2011.

Les preinscripcions finalitzaran l'11 d'octubre.

Info.UdA

Nova connectivitat de la Universitat d'Andorra a Internet amb fibra òptica

Des del mes d'agost la Universitat d'Andorra es connecta a Internet mitjançant el servei de fibra òptica d'Andorra Telecom. Aquest nou tipus de connectivitat significa un augment de l'amplada de banda, dels 10Mbps que es disposava fins aleshores, als 100Mbps. La navegació tradicional per Internet es mantindrà, més o menys, com fins ara. En canvi, en les descarregues de fitxers es pot apreciar una millora substancial. Aquesta nova amplada de banda també redueix l'aparició de colls d'ampolla.

XXXII Fira d'Andorra la Vella

La Universitat d'Andorra participarà un any més a la Fira d'Andorra la Vella.

Aquesta fira comercial multisectorial, que inclou activitats culturals i participació d'entitats socioculturals, tindrà lloc al recinte firal de l'aparcament del Parc Central del 22 al 24 d'octubre.

Reunió anual del Comitè bilateral Fulbright

El Comitè bilateral Fulbright Andorra es va reunir el 13 de setembre al Consolat General dels Estats Units a Barcelona. Durant la reunió es va seleccionar el candidat que rebrà una beca Fulbright per al proper curs 2011-2012, en aquest cas per cursar un màster en Ciència Política.

A la sessió de treball hi van assistir, per part andorrana, el ministre d'Afers Exteriors i Relacions Institucionals, el secretari d'Estat d'Ensenyament Superior i Recerca, el rector de la Universitat d'Andorra, i la directora del departament d'Afers generals, bilaterals i consulars.

El proper 29 de novembre se celebraran els 10 anys d'existència de les beques Fulbright a Andorra amb l'acord que van signar Andorra i els Estats Units d'Amèrica per promocionar el coneixement. L'acte se celebrarà al Principat i comptarà amb diverses personalitats d'alt nivell dels dos països.

Capital de la Cultura Catalana Escaldes-Engordany 2011

El programa cultural de la Capital de la Cultura Catalana Escaldes-Engordany 2011 es constituirà al voltant de projectes nacionals, esdeveniments interdisciplinaris de caràcter general i esdeveniments prestigiosos i d'alta qualitat que posin en marxa les associacions i les entitats del país. De moment, la mostra UdArt Poesia de la Universitat d'Andorra ja s'emmarca dins els actes de la Capital de la Cultura Catalana 2011.

L'organigrama del comitè organitzador compta amb un comitè de presidència encapçalat pel cònsol major, Antoni Martí, i el president de l'organització de la CCC, Xavier Tudela, i format per vuit membres més: representant dels còsols, Enric Casadevall; representant del Ministeri de Cultura, Joan Sans; representant del Ministeri de Turisme, Sergi Nadal; consellera com a representant de Comú, Trini Marín; representant de la Universitat d'Andorra, Daniel Bastida; representant de les associacions, Jordi Moreno; president del comitè de treball, Pere Moles, i comissària, Montserrat Planelles.

Vincles Solidaris

La fira *Vincles solidaris*, dedicada a les ONG i la cooperació internacional, va tenir lloc l'11 de setembre a la plaça de la Germandat de Sant Julià de Lòria. La comissió UdA Solidària va participar amb un espai propi a l'exposició fotogràfica que es va poder veure del 6 al 12 de setembre, al vestíbul del Centre Cultural i de Congressos Lauredià.

Info.UdA

VII Lliga de Debat Universitari

Del 21 al 25 de març de 2011 tindrà lloc la VII Lliga de Debat Universitari de la Xarxa Vives, a la Universitat Politècnica de Catalunya. Aquesta activitat té per objectiu fomentar l'ús de la paraula entre l'estudiantat de la Xarxa, a través de l'enfrontament dialèctic entre diversos equips en el qual s'haurà de defensar una posició a favor o en contra sobre un tema actual.

El debat d'aquesta edició versarà sobre la següent qüestió: "Lideratge i emprenedoria, qualitats principalment masculines?".

La participació està oberta a l'alumnat de les universitats de la Xarxa matriculat en el curs acadèmic 2010-2011. Cada universitat podrà inscriure un equip participant, que haurà d'estar format per un màxim de 5 persones. Aquest equip haurà d'estar representat per un capità o portaveu, qui actuarà com a intermediari amb l'organització. Pot ser un alumne en actiu, un antic alumne, un professor o personal administratiu i tècnic de la universitat.

Per a posar en marxa l'activitat, és imprescindible que abans del 10 de novembre comuniquem si teniu previst participar-hi i que nomenem el capità o capitana del vostre equip.

S'estrena el programa de televisió 'Megawatt', coproduït per l'UdA

El proper dimarts 12 d'octubre, a les 21.15 h, s'estrena a Andorra Televisió (ATV) el programa 'Megawatt', una coproducció entre la Universitat d'Andorra (UdA), Forces Elèctriques d'Andorra (FEDA) i ATV dirigida principalment als estudiants.

Es tracta d'una sèrie divulgativa de 13 càpsules que presenta diverses experiències científiques en el context del Museu de l'Electricitat. Un reportatge situa després cada experiència en l'àmbit de la vida quotidiana, explicant quina és la seva aplicació pràctica. La sèrie aborda temes tan diversos com les fonts d'energia, el funcionament d'una central hidroelèctrica o la detecció de camps magnètics, sense deixar de banda el medi ambient i la sostenibilitat.

Dia Internacional de la Democràcia

La Universitat d'Andorra ha col·laborat amb el Consell General en el debat sobre '*La responsabilitat política: com enfortir les relacions entre els parlaments i la ciutadania*', que va tenir lloc a la Casa de la Vall el 15 de setembre en motiu del Dia internacional de la democràcia. La Unió Interparlamentària, que va proposar el tema, considera amb preocupació la percepció general d'un distanciament creixent entre les institucions, la classe política i la ciutadania. L'objectiu del debat era encetar una reflexió sobre les causes d'aquesta situació i esbrinar-ne les solucions.

El debat va ser enregistrat per les càmeres de televisió i es va poder veure en diferit a través d'ATV. Un resum escrit també es pot consultar a la pàgina web del Consell General.

Agenda de la Universitat

- 7 d'octubre: Cafè informatiu
- 13 d'octubre: Òpera Oberta: Carmen de Georges Bizet
- 14 d'octubre: Cinema: Maria i jo
- 15 d'octubre: Postgrau en trastorns de l'espectre autista: Teràpia d'intercanvi i desenvolupament
- 18 d'octubre: Acte d'inauguració del curs acadèmic 2010-11
- 22, 23 i 24 d'octubre: XXXII Fira d'Andorra la Vella
- 28 d'octubre: Lliurament de diplomes dels cursos d'actualització en dret andorrà 2009-2010
- Fins el 14 de gener: Primera exposició UdArt Poesia

Postres de músic

Problema per pensar

- Trenta set quilòmetres d'anada i els mateixos de tornada, caminat per un terreny ondulat. Això és una bona excursió -diu l'Antoni-. Quant temps has trigat?

- A la tornada he trigat el doble que a l'anada -va respondre el Joan.

Tenint en compte que només hi ha un quilòmetre de terreny pla i la velocitat mitjana ha estat de 9 km/h a les baixades, de 5 km/h al terreny pla i 4 de km/h a les pujades. Quant temps va trigar de tornada?

Solució

Envieu la vostra solució raonada a butlletí@uda.ad i podreu aconseguir un regal que se sortejarà entre totes aquelles persones que hagin donat una resposta correcta.

Solució al problema del número anterior

Si poguéssim recórrer la Terra seguint l'equador, el nostre cap descriuria una línia més llarga que

els peus. Quina magnitud tindria la diferència entre aquestes dues longituds?

La diferència entre ambdues longituds és $2\pi h$. Essent h l'altura de la persona.

La línia que descriuriem el peus seria $A=2\pi R$, essent R el radi de la Terra en metres. En canvi, la línia que descriuria el cap d'una persona d' h metres altura seria $B=2\pi(R+h)=2\pi R + 2\pi h$.

Si fem la diferència entre B i A obtindrem $B-A=2\pi h$.

Han solucionat correctament aquest problema el Sr. Antoni Enriquez Cantero (estudiant d'Infermeria) i el Sr. Eric Risco de la Torre (estudiant d'Informàtica). Fet el sorteig, ha sortit guanyador de la memòria USB el Sr. Eric Risco de la Torre.

Florenci Pla

Recomanacions literàries

Títol: A un dios desconocido

Autor: John Steinbeck

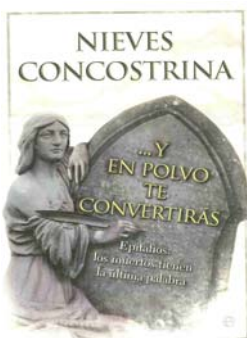
Editorial: RBA

Després de la mort del seu pare, Joseph Wayne abandona la casa familiar per buscar una nova vida a Califòrnia. Allà farà realitat el seu somni de començar una nova vida a la seva granja. Però amb la arribada dels seus germans, atrets per la prosperitat del nou emplaçament, també retornaran els fantasmes del passat que Joseph creia esvaïts. La figura del seu difunt pare, reencarnada en un vell i imponent arbre, segons creu Joseph, estarà cada vegada més present a la vida dels habitants de la granja. Aquestes creences paganes entraran en conflicte amb les creences cristianes del seu germà i aquest xoc desembocarà en un final tràgic.

Aquesta novel·la, escrita el 1933, és una de les primeres de John Steinbeck (premi Nobel de literatura al 1962) i en ella ja trobem la majoria dels elements característics de l'obra d'aquest autor, que posteriorment va plasmar d'una manera meravellosa en el famós llibre *El raïm de la Ira* (*The Grapes of Wrath*).

Les seves descripcions dels costums del món rural de començament del segle XX a Estats Units d'Amèrica, la relació de l'home amb la naturalesa, els conflictes derivats de les diferents creences religioses, així com el destí com a finalitat última de l'existència humana, fan d'aquest llibre una esplèndida novel·la plena de sensacions que no deixarà indiferent al lector.

Manuel Cayetano Vieitez

Títol: ... Y en polvo te convertirás. Epitafios: los muertos tienen la última palabra.

Autora: Nieves Concostrina

Editorial: La esfera de los libros

Por fin, Gracias por su visita, perdonen que no me levante, Cuando nací, todos reían y yo lloraba. Viví de tal manera, que cuando morí, todos lloraron y yo reí. (La marihuana es lo que tiene). Mi última diligencia. Que os zurzan.

Aquest son alguns dels epitafis que l'escriptora Nieves Concostrina ha recopilat de diferents

cementiris al llarg de la península Ibèrica i que podem trobar en aquest llibre.

Als morts els agrada tenir la darrera paraula per poder parlar-nos dels seus sentiments, de les seves experiències, de les seves il·lusions, de les seves venjances, etc.

A través de més de 150 fotografies l'autora fa un recorregut pel món de les frases mortuòries més sorprenents que reflecteixen les experiències vivides pels difunts i pels seus familiars.

Manuel Cayetano Vieitez

Postres de música

Recepta de cuina

Espaguetis al pesto

Ingredients:

Per a la pasta

- Espaguetis (50 g per persona)
- Aigua
- Sal

Per al pesto

- Fulles d'alfàbrega fresques (50 g)
- Alls (2 dents)
- Formatge curat rallat (100 g)
- Pinyons (20 g)
- Sal i pebre
- Oli verge (40 g)

Elaboració

Escalfarem l'aigua i quan comenci a bullir hi afegim la sal i els espaguetis. Els remenarem amb una cullera de fusta per tal que no s'enganxin i els courem *al dente*, és a dir, procurant que el centre de l'espagueti estigui encara una mica dur (la pasta en general si es cou *al dente* és un hidrat de carboni d'absorció lenta i si es cou en excés passa a ser d'absorció ràpida i, per tant, amb un índex de glucèmia alt).

Prepararem la salsa al pesto triturant tots els ingredients junts amb la trituradora. Si la salsa resulta espessa, la podem aclarir amb una mica d'aigua de cocció dels espaguetis.

Quan tinguem els espaguetis *al dente* els escorrem, els barrejarem amb la salsa al pesto i els servirem immediatament.

Bon profit!

Què ens aporta?

Els espaguetis aporten 116Kcal/100gr, la majoria d'aquestes calories provenen dels hidrats de carboni, i en menor aportació de les proteïnes i dels greixos.

L'alfàbrega, planta que s'utilitza per condimentar i potenciar el gust, també té conegudes propietats medicinals, entre elles la d'afavorir la digestió.

L'all, aliment del grup de les verdures i hortalisses, s'utilitza com a potenciador del sabor. Aporta potassi, calci, magnesi i fòsfor.

El formatge aporta calci i fòsfor i el seu contingut en greixos depèn del seu grau de maduració o curació.

Els pinyons, com la majoria de fruits secs i llavors oleaginoses, són considerats aliments calòrics. Aporten 678Kcal/100g. Contenen àcids grassos monoinsaturats i poliinsaturats, responsables de la majoria de les seves calories. Són rics en potassi, magnesi i fòsfor. També aporten ferro, zinc, vitamina E i carotenoides.

La sal i el pebre s'utilitzen com a potenciadors del sabor. Es recomana, en tot cas, fer-ne un ús adequat.

L'oli d'oliva, aporta 899Kcal/100g. Conté àcids grassos, vitamina A i E. Si utilitzem oli d'oliva verge conté, a més, carotenoides, amb el seu efecte beneficiós de protecció de malalties cardiovasculars.

Florenci Pla i Sara Esqué

Perles

Homenatge a Labordeta

Et vam descobrir quan encara fèiem el batxillerat i ens has acompanyat des de llavors. Et trobarem a faltar!

Miquel Nicolau

Ya ves
que vamos avanzando
cumpliendo este camino
no lo sé
ya ves.

Ya ves
que vamos recordando
creciendo hacia el ocaso
no lo sé
ya ves.

Ya ves
qué pálidas palabras
se pierden en la noche
sin hallar solución.

Ya ves
que hemos ido surgiendo
de inciertas duras voces
de desesperación.

Recuérdame
como un árbol batido
como un pájaro herido
como un hombre sin más;
recuérdame
como un verano ido
como un lobo cansino
como un hombre sin más.

Ya ves
que fuimos agrietando
los muros mantenidos
no lo sé
ya ves.

Ya ves
que estamos añorando
unos niños perdidos
no lo sé,
ya ves.

Ya ves
que voces diferentes
se cruzan en el alba
buscando la verdad.

Ya ves
que fuimos puente herido
de abrazos detenidos
por ver la libertad.

**Ya ves
de José Antonio Labordeta**

Habrá un día
en que todos
al levantar la vista,
veremos una tierra
que ponga libertad.

Hermano, aquí mi mano,
será tuya mi frente,
y tu gesto de siempre
caerá sin levantar
huracanes de miedo
ante la libertad.

Haremos el camino
en un mismo trazado,
uniendo nuestros hombros
para así levantar
a aquellos que cayeron
gritando libertad.

Habrá un día
en que todos
al levantar la vista,
veremos una tierra
que ponga libertad.

Sonarán las campanas
desde los campanarios,
y los campos desiertos
volverán a granar
unas espigas altas
dispuestas para el pan.

Para un pan que en los siglos
nunca fue repartido
entre todos aquellos
que hicieron lo posible
por empujar la historia
hacia la libertad.

Habrá un día
en que todos
al levantar la vista,
veremos una tierra
que ponga libertad.

También será posible
que esa hermosa mañana
ni tú, ni yo, ni el otro
la lleguemos a ver;
pero habrá que forzarla
para que pueda ser.

Que sea como un viento
que arranque los matojos
surgiendo la verdad,
y limpie los caminos
de siglos de destrozos
contra la libertad.

Habrá un día
en que todos
al levantar la vista,
veremos una tierra
que ponga libertad.

**Canto a la Libertad
de José Antonio Labordeta**

Voleu rebre
l'e-com.Ud'A?

Us hi podeu subscriure
enviant un missatge a
l'adreça electrònica
butlleti@uda.ad. No
oblideu d'indicar la vos-
tra adreça electrònica.